



เอกสาร และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทความและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะงานของครูปฏิบัติการ
การตัดสินใจประจำโรงพยาบาลในกรุงเทพมหานคร ต่อไปนี้ได้อิงจากการค้นคว้า รวบรวมและวิเคราะห์
ข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งขอพบเหล่านี้เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงบทบาท หน้าที่การทำงานของครูและพยาบาล
รวมทั้งอัตราการทำงานของครู ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วก็คือลักษณะของครูปฏิบัติการตัดสินใจ
บทบาทและคุณลักษณะของครู

บทบาทและคุณลักษณะของครู

เรื่องบทบาทของครู สุจริต เพียรชอบ ได้กล่าวไว้พอสรุปได้ดังนี้

๑. บทบาทในการให้การศึกษ่า ให้การศึกษาแก่นักเรียนทางด้านวิชาการ การ
ประกอบอาชีพ อบรมนักเรียนให้เป็นพลเมืองดี

๒. บทบาทในการอบรมศีลธรรมจรรยา ให้การอบรมนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีความ
ประพฤติ ลักษณะนิสัยที่งาม ครูควร เป็นผู้ที่มีศีลธรรมอันดีงามเป็นแบบฉบับที่ดีของนักเรียน ใน
ด้านความประพฤติและการวางตน

๓. บทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรม แนะนำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม
ประเพณี อันดีงามของไทย ตลอดจนการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม รู้จักพิจารณาเลือกกับแต่
วัฒนธรรมอันดีงามมาดัดแปลงแก้ไขให้เหมาะสมแก่เรา

๔. บทบาทในการร่วมกิจกรรมของชุมชน ครูควรทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนที่ตน

อาศัยอยู่โดยการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

๕. บทบาทในการเป็นผู้นำ ครูเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จึงควร เป็นผู้ที่มีความกิริเริ่มสร้างสรรคและมีความเป็นผู้นำอันจะก่อให้เกิดความเจริญในสังคม

๖. บทบาทในการศึกษา วิจัยและวิเคราะห์สังคม เพื่อจะได้นำผลการวิจัยวิเคราะห์ที่นำมาใช้ประโยชน์ทางการจัดการหลักสูตร ปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

๗. บทบาทในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยที่ครูใช้แหล่งวิทยาการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนทั้งที่เป็นวัสดุ สถานที่ และบุคคลอย่างเต็มที่ ขณะเดียวกันโรงเรียนก็ควรจะบริการชุมชนอย่างเต็มที่ด้วย

๘. บทบาทในการปฏิรูปสังคม ผลจากการศึกษาวิจัย ครูอาจพบว่า ชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ มีจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องอะไรบ้าง ครูควรหาโอกาสปรับปรุงแก้ไขทันที

อย่างไรก็ตาม บทบาทของครูในสังคมดังกล่าว ครูจะทำได้มากน้อยเพียงใ้ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในหน้าที่ของตนเอง ศรัทธา และความตั้งใจจริง

เบลร์ (Blair) ได้บรรยายคุณลักษณะของครูที่ดีว่า ควรจะมีความก้าวหน้าในวิชาชีพตน ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะหลายอย่างที่น่าสนใจดังนี้

๑. เป็นผู้ที่เรียนรู้อยู่เสมอ (The teacher continues as a learner) ครูจะต้องเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ของโลก ต้องหมั่นศึกษาค้นคว้าติดตามข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และเป็นการกระตุ้นให้เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้า

๒. ประเมินผลปรับปรุงบุคลิกลักษณะของตน (The teacher assesses his personal characteristics) เพราะบุคลิกภาพของครูมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติและการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้น ครูจึงควรประเมินและปรับปรุงบุคลิกภาพ

^๒ Glenn Myers Blair, Educational Psychology. (New York: The Mcmillan Company, 1962), pp. 588-606.

ของคนที่เหมาะสมและพึงปรารถนา

๓. ภูมิความรู้ทางวิชาการช่วยแก้ไขปัญหาทางวิชาชีพ (The teacher uses books and periodicals to help solve professional problems) ครูของหมื่นศึกษาก่อนอายุเสมอ หากมีอุปสรรคในการศึกษาก่อนหาทางขจัดโดยด่วน โดยการสร้างนิสัยในการอ่าน

๔. สสำรวจตนเองอยู่เสมอ (Teacher self-appraisal) ครูควรจะสำรวจตนเองเกี่ยวกับผลงานของตน เพื่อนำผลเหล่านั้นมาปรับปรุงการเรียนการสอนของตน

๕. ปรับปรุงกิจกรรมในชั้น (Improvement of the teacher's class activities) มีการมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนงาน การจัดทำกิจกรรม ฝึกให้นักเรียนรู้จักการใช้แหล่งวิทยากร ให้นักเรียนรู้จักตั้งเป้าหมายของตนเอง วินิจฉัยความต้องการของตนและประเมินผลตนเอง

๖. ปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับครู (Improving teacher-teacher relations) โรงเรียนจะสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่ออาศัยความสามารถ ความเต็มใจ ร่วมมือในการทำงานร่วมกันของครู

๗. ปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้บริหาร (Improving teacher-administrator relations) การทำงานร่วมกันระหว่างครูกับผู้บริหารจะช่วยให้เกิดความเคารพซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และยอมรับข้อดีซึ่งกันและกัน

๘. ปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับชุมชน (Improving teacher-community relations) ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู ปกครองและชุมชน ช่วยผู้ใหญ่ปกครองและชุมชนเข้าใจในเป้าหมายของโรงเรียน และให้ความร่วมมือในการพัฒนาเด็กไปในแนวทางเดียวกัน

๙. จัดโปรแกรมเพื่อปรับปรุงครู (Programs for teacher improvement) เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ โดยจัดในรูปแบบ Inservice training หรือ workshops หรือ conferences เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและหาทางแก้ไขปรับปรุงปัญหาต่าง ๆ ให้นักเรียน

ลักษณะงานพยาบาล

การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะงานพยาบาล (Functions, Standard and Qualifications) ซึ่งสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย^๓ รวบรวมไว้ ปรากฏว่า มีกิจกรรมการพยาบาลมากมายหลายอย่างที่อยู่ในความรับผิดชอบของพยาบาล นับตั้งแต่งานที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลโดยตรงและไม่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล เจาะงานที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลโดยตรงมีหลายกิจกรรม นับตั้งแต่การพยาบาลอย่างง่าย ๆ ที่ไม่จำเป็นต้องอาศัยหลักการทางวิทยาศาสตร์ จนถึงการพยาบาลอย่างยากที่ต้องอาศัยความรู้หลายด้านเข้ามาประกอบ การให้การพยาบาล งานพยาบาลที่ดำเนินการอยู่ในขณะนี้อาจจัดแบ่งได้ตามลักษณะความยากง่ายของงานออกได้เป็น ๓ ระดับด้วยกัน คือ

๑. การพยาบาลระดับต้น เป็นการพยาบาลเกี่ยวกับสุขวิทยาอนามัยส่วนบุคคล การรักษาความสะอาดเคหะสถาน เลือดผา เครื่องใช้ในครัวเรือน สวม บริเวณ การรักษาความสะอาดเรื่องอาหาร การรับประทานอาหาร

๒. การพยาบาลระดับกลาง เป็นหน้าที่ให้การพยาบาลโดยตรง อาศัยเทคนิคการพยาบาลอย่างง่าย ๆ โดยไม่ต้องใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างลึกซึ้ง เป็นการพยาบาลดูแลความสะอาดของร่างกาย การขับถ่าย อาหาร อากาศ สิ่งแวดล้อมของผู้ป่วยในระยะพักฟื้น หรือผู้ป่วยเรื้อรังที่อาการไม่หนัก แต่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ ผู้ป่วยที่ไม่มีปัญหาทางจิตใจ อารมณ์ เป็นงานที่กำหนดกฎเกณฑ์ไว้อย่างแน่นอน และเป็นงานที่กระทำเสมอ เป็นกิจกรรมอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบดูแล ของพยาบาลระดับวิชาชีพ

๓. การพยาบาลระดับยาก เป็นการพยาบาลที่ต้องดัดแปลงหลักวิชาทางวิทยาศาสตร์

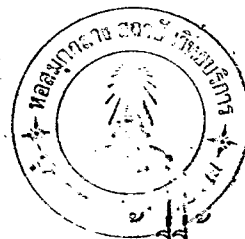
^๓ สภาการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, "สรุปรายงานเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบและกิจกรรมของพยาบาล," รายงานการสำรวจสภาวิชาชีพการพยาบาล . (สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๑๓), หน้า ๑ - ๖.

หลายสาขามาใช้ในการพยาบาล การวางแผนงาน การดำเนินงาน เช่น การพยาบาลผู้ป่วย ที่มีอาการหนักและมีอาการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การพยาบาลผู้ป่วยก่อนและหลังผ่าตัด การพยาบาลผู้ป่วยในโรคต่าง ๆ การพยาบาลผู้ป่วยที่มีอารมณ์ จิตใจเนิ่นชวน เป็นการพยาบาลที่ของอาศัยความรู้ ความชำนาญ การวินิจฉัยอย่างรอบคอบในการป้องกันอันตราย อุบัติเหตุต่าง ๆ ที่จะเกิดแก่ผู้ป่วยและประชาชนทั่วไป การสอน การป้องกันโรค การป้องกันความคิดของโรค สุขวิทยาดนามัยมีเหตุผลในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและการตัดสินใจ

สำหรับขอบเขตการปฏิบัติงานของพยาบาลนี้ เลสนิค และ แอนเดอร์สัน (Lesnik and Anderson) ได้แบ่งไว้ ๗ ประการ คือ

๑. การดูแลเอาใจใส่ใหญ่ผู้ป่วยทุกคนได้รับการรักษาพยาบาลอย่างถูกต้องตรงตามความต้องการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และปัญหาของผู้ป่วย
๒. การสังเกตเกี่ยวกับอาการแสดงและปฏิกิริยาต่าง ๆ ของผู้ป่วยทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และความต้องการทุกชนิดเพื่อเป็นการประเมินความต้องการและหาวิธีการสนองความต้องการนั้น ๆ แก่ผู้ป่วยให้เหมาะสมและถูกต้อง
๓. การบันทึกรายงานที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยทั้งหมด
๔. การนิเทศงานบุคลากรในระดับต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางให้การดูแลผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม
๕. การให้การพยาบาลที่ถูกต้องตามเทคนิคแก่ผู้ป่วย
๖. การให้คำแนะนำ ชี้แจง และให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัยทั้งด้านร่างกาย และจิตใจแก่บุคคลทั่วไป
๗. การให้การรักษาผู้ป่วยตามแผนการรักษาของแพทย์

Engenia Kennedy Spalding and Lucille E. Notter, Professional Nursing, (Philadelphia: J.B. Lippincott Company, 1965), pp. 56-59.



กล่าวโดยสรุปแล้ว พยาบาลมีบทบาทและหน้าที่ของรับผิดชอบดังต่อไปนี้ คือ

- ๑. การให้บริการ หน้าที่ในการให้บริการพยาบาลที่พยาบาลต้องปฏิบัติอยู่ ได้แก่
 - ๑.๑ การดูแลช่วยเหลือ และให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยให้ได้รับความสุขสบาย และปลอดภัย ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข
 - ๑.๒ การให้การรักษาย่างอย่าง การตรวจและรักษาโรคที่เกิดขึ้นเสมอ ๆ
 - ๑.๓ การป้องกันโรคร้ายต่าง ๆ พยาบาลต้องรับผิดชอบในการป้องกันโรคที่จะเกิดขึ้น และเมื่อเกิดขึ้นแล้วต้องหาทางป้องกันไม่ให้ลุกลามต่อไป
 - ๑.๔ การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี
 - ๑.๕ การฟื้นฟูสุขภาพอนามัย
- ๒. การประสานงาน พยาบาลต้องประสานงานระหว่างผู้ป่วยกับสมาชิกในทีมอนามัย ตลอดจนให้ความร่วมมือกับผู้ร่วมงานในทีมพยาบาล
- ๓. การศึกษา พยาบาลมีหน้าที่ให้ศึกษาแก่ผู้ป่วย ครอบครัวและประชาชนโดยทั่วไป ให้การศึกษาและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในทีมพยาบาลและผู้เกี่ยวข้องในทีมอนามัย
- ๔. การนิเทศ การปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานในทีมพยาบาล เพื่อให้การปฏิบัติพยาบาลดำเนินไปอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพสูง ให้คำแนะนำแก่ผู้ร่วมงานเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ การพยาบาล
- ๕. การบริหารงาน พยาบาลมีหน้าที่ในการวางแผนงาน และดำเนินงานพยาบาลตามวัตถุประสงค์ของแผนกพยาบาลและสถาบัน
 - ๖. งานแอมบาน พยาบาลเสมือนแอมบานที่ต้องคอยดูแลสิ่งของ เครื่องใช้ อาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วยเป็นระเบียบเรียบร้อย ใ้สุขภาพดี
 - ๗. งานด้านธุรการ พยาบาลทำหน้าที่เป็นเสมือนในการบันทึกลง ทะเบียนผู้ป่วย เบิกอุปกรณ์ เครื่องใช้ ยา อาหาร และเก็บรายงานผู้ป่วย
 - ๘. งานอื่น ๆ พยาบาลต้องทำหน้าที่เป็นพนักงานเก็บเงิน พนักงานจ่ายยา จ่ายใส่ยาสิ่งของ เครื่องใช้ ตลอดจนเป็นผู้พิทักษ์ทรัพย์สินและสิ่งของ ๆ ผู้ป่วยเพื่อมิให้เกิดการสูญหายหรือลักทรัพย์ไปได้

๕. การทบทวนและวิจัย พยายามหาข้อให้ความร่วมมือในการวิจัย เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิจัยทางการแพทย์ พยาบาล การอนามัย การสังคมสงเคราะห์และอื่น ๆ

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กำหนดบทบาทและขอบเขตความรับผิดชอบของครูประจำหอผู้ป่วย (Roles and Responsibilities of Clinical Instructor) ไว่ดังนี้

๑. รับผิดชอบการสอนรวมทั้งการประเมินผลการฝึกภาคปฏิบัติในคลินิกที่ได้รับมอบหมาย แก่นักศึกษาพยาบาลทั้งระดับปริญญาตรี และอนุปริญญาที่ผ่านระยะเตรียมพยาบาล (Pre-clinic) มาแล้ว

๒. แนะนำช่วยเหลือให้การนิเทศในการศึกษาภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล โดยใกล้ชิด เพื่อให้แก่นักศึกษารูจักนำหลักวิชาไปใช้ในการปฏิบัติพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบังเกิดผลดีแก่ผู้ป่วย

๓. ร่วมมือประสานงานในกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแก่นักศึกษาทั้งภายในและภายนอกแผนก

หน้าที่และความรับผิดชอบมีดังนี้

✓ ๑. ประมุขนิเทศเกี่ยวกับกฎระเบียบและการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยแก่นักศึกษาพยาบาลที่หมุนเวียนมาใหม่

X ✓ ๒. ประการร่วมมือกับหัวหน้าตึกในการจัดเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาใหม่พร้อมและครบถ้วน

X ๓. วางแผนการสอนในคลินิกให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักศึกษาแต่ละระดับชั้น

× ๔. ศึกษาเรื่องราวของผู้ป่วย เลือกและมอบหมายงานประจำวันให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามระดับของความรู้อุและความสามารถของแต่ละบุคคล

✓ ๕. แนะนำช่วยเหลือให้การนี้เทศนักศึกษาในการปฏิบัติพยาบาลผู้ป่วยในหลักสูตรของตามหลักสูตร โดยนำความรู้จากศาสตร์สาขาต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย ตลอดจนการให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและครอบครัวในสถานพยาบาล การปฏิบัติตัวของผู้ป่วยขณะรับการรักษาอยู่ในโรงพยาบาล และเมื่อจะกลับไปอยู่บ้าน

× ๖. จัดหาประสบการณ์ในวิธีการพยาบาลต่าง ๆ สาธิตวิธีการพยาบาลเฉพาะโรคหรือการเตรียมตรวจและให้การตรวจเยี่ยงแก่นักศึกษา เมื่อมีโรคหรือปัญหาที่น่าสนใจ

✓ ๗. แนะนำและนิเทศการสังเกตอาการ การเขียนรายงาน การวางแผนการพยาบาล รวมทั้งการลงบันทึกต่าง ๆ

× ๘. จัดให้มีการประชุมแก่นักศึกษาทั้งกลุ่มเป็นประจำทุกวัน รวมทั้งการพบเป็นรายบุคคล เพื่อร่วมกันปรึกษาปัญหาวางแผนการพยาบาล ประเมินผลการพยาบาลเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

× ๙. จัดให้นักศึกษารับประสบการณ์ในการพยาบาลเท่าที่จะสามารถทำได้ครบตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เช่นขอรับรองในรายงานประสบการณ์ (Experience Sheet) เมื่อเห็นว่านักศึกษาปฏิบัติได้เป็นที่พอใจ

๑๐. จัดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์การศึกษาผู้ป่วยเฉพาะราย (Case Study) อย่างน้อย ๑ ราย รวมทั้งการเสนอรายงานภายในระยะเวลาที่ฝึกปฏิบัติอยู่ในภาควิชา

๑๑. วัดและประเมินผลการฝึกปฏิบัติพยาบาลของนักศึกษาโดยพิจารณาจาก

๑๑.๑ การสังเกตและบันทึกประจำวันเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการเรียนของนักศึกษาแต่ละคน

๑๑.๒ ความเห็นของหัวหน้าตึกและพยาบาลที่ร่วมงานกับนักศึกษา

๑๑.๓ การประเมินผลการเรียนของตนเองของนักศึกษา

๑๒. เป็นที่ปรึกษาของนักศึกษาทั้งด้านการเรียนและส่วนตัว

- ๑๓. ร่วมมือ ปรึกษาอย่างใกล้ชิดกับบุคลากร หัวหน้าตึก เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ของนักศึกษา เพื่อให้การจัดเวร การมอบหมายงาน การประเมินผลเป็นไปตามความเข้าใจอันดี
- ๑๔. ติดตามการสอนในห้องเรียนของอาจารย์ทั้งฝ่ายแพทย์ และพยาบาล เพื่อให้การสอน ในคลินิกสอดคล้องกันดีกับการสอนในห้องเรียน
- ๑๕. ร่วมรับผิดชอบการพยาบาลผู้ป่วยทุกรายที่มอบหมายให้อยู่ในความดูแลของนักศึกษา ตลอดระยะเวลาที่นักศึกษาฝึกปฏิบัติอยู่ในคลินิก

หน้าที่พิเศษ

- ๑. ให้ความร่วมมือกับบุคลากรประจำแผนก และหัวหน้าตึก ในการไปประชุมและ การฝึกปฏิบัติงานแก่พยาบาล และผู้ช่วยพยาบาลที่บรรจุเข้าปฏิบัติงานใหม่
- ๒. ให้ความร่วมมือกับคณะพยาบาลฯ ในการจัดการศึกษาอบรมวิชาการในสาขาวิชาที่ตน เกี่ยวข้อง
- ๓. ให้ความร่วมมือกับครูผู้ตรวจการประจำแผนก ในการจัดให้มีการศึกษาอบรมระยะประจำ การ (Inservice Education) แก่พยาบาลในแผนก
- ๔. ให้ความร่วมมือกับแพทย์ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วย และการสอนนักศึกษาตามความ เหมาะสม
- ๕. ให้ความร่วมมือกับคณะพยาบาลฯ และแผนกพยาบาลเมื่อมีงานพิเศษหรือเมื่อมีเหตุการณ์ ถูกเงินเกิดขึ้น

ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ รามาธิบดี ได้กำหนดหน้าที่ของครูประจำหอผู้ป่วยไว้ดังนี้

หน้าสำนักงานการศึกษา

- ๑. เตรียมการสอนและอุปกรณ์ให้พร้อมล่วงหน้าสำหรับการสอนทุกครั้ง
- X ๒. แนะนำแก่นักศึกษาพยาบาลและนักเรียนผู้ช่วยพยาบาลในการเลือก และใช้แหล่งประโยชน์ทั้งทางด้านการเรียนและการบริการผู้ป่วย
- ๓. ร่วมกับบุคลากรพยาบาลในการจัด Clinical rotation สำหรับนักศึกษาพยาบาลและนักเรียนผู้ช่วยพยาบาลที่ศึกษาภาคปฏิบัติในหน่วยของตนให้ตรงตามหลักสูตรและวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- ๔. ช่วยในการจัดทำรายงานสำหรับนักศึกษาพยาบาลและนักเรียนผู้ช่วยพยาบาล
- ๕. ร่วมมือกับ Clinical Associates และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในการสร้างสถานการณ์สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นนักศึกษาพยาบาล นักเรียนผู้ช่วยพยาบาลให้เกิดความสนใจและเอาใจใส่มากขึ้นในขณะศึกษาภาคปฏิบัติ
- X ๖. ดูแลแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย แก่นักศึกษาพยาบาล นักเรียนผู้ช่วยพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติอย่างใกล้ชิด
- X ๗. ประเมินผลงานของนักศึกษาพยาบาลและนักเรียนผู้ช่วยพยาบาลเกี่ยวกับการศึกษาภาคปฏิบัติด้วยความร่วมมือของ Clinical Associates และเจ้าหน้าที่พยาบาล
- ๘. รับผิดชอบการบันทึกและรายงานการเข้าเรียนในวิชาที่สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติต่อบุคคลที่รับผิดชอบ เมื่อจบแต่ละเทอม
- ๙. ประเมินผลการศึกษาภาคทฤษฎีในวิชาที่ตนสอน
- ๑๐. เสนอผลการสอบวิชาที่สอน และ การศึกษาภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลและนักเรียนผู้ช่วยพยาบาลที่ฝึกปฏิบัติในหน่วยของตนต่อบุคคลที่รับผิดชอบ
- X ๑๑. รายงานผลความเป็นไปและความประพฤติในการศึกษาภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล นักเรียนผู้ช่วยพยาบาลต่อบุคคลที่รับผิดชอบเป็นระยะ ๆ โดยสม่ำเสมอ
- X ๑๒. จัดการประชุมอภิปรายปัญหาทางด้านการศึกษาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติสำหรับนักศึกษาพยาบาลและนักเรียนผู้ช่วยพยาบาล

๖. งานการวิจัย

ทำการวิจัยหรือช่วยในการวิจัยด้านการพยาบาล และร่วมมือในการวิจัยในแขนง
สุขภาพอนามัย

๖.๑ ชั่วโมงในการปฏิบัติงาน

ในเรื่องเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงานนั้น สเตอว (Stahl) เห็นว่า ชั่วโมงการทำงานของคนมีความสำคัญต่อสุขภาพ ความพึงพอใจในงาน ตลอดจนประสิทธิภาพในการทำงาน ทุกคนต้องการความเป็นอิสระหลังจากทำงานปกติแล้วเพื่อให้เวลาในครอบครัวและชุมชน การกำหนดชั่วโมงทำงานให้พอดีกับความต้องการของคนนั้นเป็นเรื่องที่กำหนดแน่นอนลงไปไม่ได้ แชมเบอร์เลนและคณะ (Chamberlain and Others) ให้ทัศนะว่า ชั่วโมงการ

หมายเหตุ : * Clinical Associate เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงานแผนกพยาบาล รวมทั้งรับผิดชอบในการบริการผู้ป่วย การสอน นิเทศและประเมินผลเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของตน โดยประสานงานร่วมกับ Teaching Associate ภายใต้การควบคุมของ Coordinator และ/หรือ Assistant Director ประจำแผนก และเป็นผู้ร่วมในการสอนนักศึกษาต่าง ๆ ในทีมสุขภาพ

๗. O. Glen Stahl, Public Personnel Administration. 4th ed., (New York : Harper & Brothers Publishers, 1956), p. 324.

๘. Leo M. Chamberlain and Others, The Teacher and School Organization, (New Jersey : Prentice Hall, 1966), pp. 188.

ทำงานจะกำหนดแน่นอนไม่ได้แล้วแต่ลักษณะของงานตามระบบราชการไทย จำนวนชั่วโมงการทำงานของข้าราชการในปัจจุบันเท่ากัน คือ สัปดาห์ละ ๕ วัน ๆ ละ ๘ ชั่วโมง รวมเป็นสัปดาห์ละ ๔๐ ชั่วโมง

ลักษณะงานของแต่ละหน่วยงานจะแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะลักษณะการทำงานของครู อาจารย์ ไม่เหมือนกับพนักงานในอาชีพอื่น เพราะคนส่วนใหญ่คำนึงถึงชั่วโมงการทำงานของครู อาจารย์เฉพาะจำนวนชั่วโมงที่สอนเท่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น การเตรียมการสอน การตรวจงาน เป็นต้น จากการสัมมนาของนิสิตปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเห็นว่า การคิดปริมาณงานของอาจารย์ควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. งานสอน ใ้แก่จำนวนชั่วโมงเตรียมการสอน ชั่วโมงสอน ชั่วโมงตรวจผลการสอบซึ่งจะต้องกำหนดชั่วโมงต่อสัปดาห์ให้แก่งานสอนที่กล่าวแล้ว เช่น สอน ๑ หน่วยกิต ใช้เวลา ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์คือ บรรยาย ๑ ชั่วโมง เตรียมการสอน ๒ ชั่วโมง การตรวจผลการสอบ ควรใช้เวลา ๒ ชั่วโมงต่อนักเรียน ๑ คนใน ๑ ปี

๒. การบริการชุมชน ควรคิดจำนวนชั่วโมงให้ด้วย เช่น บรรยาย ๑ ชั่วโมง ควรเตรียม ๓ ชั่วโมง เป็นต้น

๓. การวิจัยและการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาควรวิจัย ควรกำหนดชั่วโมงเพื่อคิดเป็นปริมาณงานของอาจารย์ด้วย เช่น การแนะนำการวิจัยแก่นักศึกษา ควรใช้ ๔ ชั่วโมงต่อ ๑ หน่วยกิตต่อนักศึกษาหนึ่งคน

๔. หน้าที่อื่น เช่น การเป็นหัวหน้าหมวดวิชา ก็ควรกำหนดปริมาณชั่วโมงการทำงานไว้ด้วย

นิสิตปริญญาโท แผนกวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, "วิกฤตการณ์ทางการศึกษาไทย," เอกสารสัมมนาประกอบการศึกษาวิชาสัมมนาการบริหารการศึกษา, (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖), หน้า ๕๕ - ๖๐.

ดร. สิปปนนท์ เกตุทัต ได้เสนอข้อคิดเกี่ยวกับการคิดปริมาณงานไว้ว่า การกำหนดปริมาณงานในแต่ละรายวิชาควรพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้
 ปริมาณงานในหน่วยค่าตัวลงไปนั้นทำโดยยากมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของสถาบันอุดมศึกษา ระดับการสอนหรือการวิจัย รายวิชาที่สอนและวิธีสอน ซึ่งแต่ละสถาบันจะกำหนดปริมาณงานทาง ๆ กับส่วนใหญ่มักจะอาศัยหลักโดยเทียบกับจำนวนวิชาที่สอนหรือหน่วยกิต (ระบบอเมริกัน) หรือหน่วยชั่วโมง สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยมักใช้ระบบหน่วยชั่วโมงดังนี้

- ๑. การสอนภาคทฤษฎี ๑ ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยชั่วโมง
- ๒. การสอนภาคปฏิบัติหรือการคุมฝึกในห้องทดลอง ๒ ชั่วโมงมีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยชั่วโมง

สำหรับระดับปริญญาตรีถือว่า การสอน ๑๐ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นการดำเนินงานเต็มเวลาราชการ (เทียบเท่าการทำงานปกติ ๓๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์) ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คณะกรรมการระดับบัณฑิตศึกษา สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติได้เคยพิจารณากันมาบ้างแล้ว แต่ทว่ายังมีได้มีการยอมรับทั่วไป

เวเบอร์ (Weber) เห็นว่า การกำหนดปริมาณงานควรอาศัยองค์ประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. ขนาดของห้องเรียน
๒. อัตราส่วนของครูต่อนักเรียนในชั่วโมงสอน
๓. จำนวนวิชาหรือห้องเรียนต่อวัน
๔. จำนวนชั่วโมงสอนในวันหนึ่ง ๆ

ดร. สิปปนนท์ เกตุทัต, "แนวทางการคิดปริมาณงาน," เอกสารการอภิปรายเรื่องหน้าที่ของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษา, (เอกสารอัคราเน่า) ๒๕๑๔, หน้า ๒.

Clarence A. Weber, Personnel Problems of School Administration, (New York : McGraw-Hill Book Company, 1954), pp.120-122.

- ๕.. เวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอนและการวัดผลของผู้เรียน
๖. ระดับของเด็กนักเรียนหรือระดับของโรงเรียน

ไกรเกอร์^{๑๒} (Grieder) ได้เสนอแนววิธีการคิดปริมาณงานของครูในโรงเรียนที่สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นผลจากการประชุมแห่งชาติครั้งที่ ๑๓ เกี่ยวกับการฝึกหัดครูและมาตรฐานวิชาชีพ (The Thirteenth Annual National Conference on Teacher Education and Professional Standard) ลงเผยแพร่ในวารสารประจำปี มีสาระสำคัญว่า ในการวัดปริมาณงานของครู ควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้

๑. ขนาดของชั้นเรียนโดยเฉลี่ย
๒. อัตราส่วนระหว่างครูต่อนักเรียน
๓. จำนวนชั้นเรียนที่เปิดสอนต่อวัน
๔. จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่สอน
๕. จำนวนวิชาต่าง ๆ ที่ทำการสอน
๖. จำนวนชั่วโมงเรียนทั้งหมด
๗. เวลาที่ใช้ในการบริการ ชูรการ แนะนำ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ดักลาส^{๑๓} (Douglass) ได้เสนอองค์ประกอบสำคัญที่ชี้พิจารณาปริมาณการสอนเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดอัตราการทำงานของครูไว้ดังนี้

๑. จำนวนกลุ่มนักเรียนที่สอนแต่ละวัน (หรือแต่ละสัปดาห์)

^{๑๒} Calvin Grieder, Public School Administration. (New York: The Ronald Press Company, 1961), pp. 254-255.

^{๑๓} Harl R. Douglass, Modern Administration of Secondary Schools. (Boston : Ginn and Company, 1954), pp. 96-97.

- ๒. จำนวนนักเรียนที่สอน
- ๓. จำนวนเวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอน
- ๔. จำนวนเวลาที่ใช้ในการทำงานร่วมกัน เช่น การจัดกิจกรรมต่าง ๆ
- ๕. ระยะเวลาของชั่วโมงเรียน
- ๖. ลักษณะของวิชาที่สอน และผลที่ตามมาซึ่งได้แก่ จำนวนเวลาที่ใช้ในการเตรียมการสอน การตรวจและให้คะแนนแบบฝึกหัด การเตรียมอุปกรณ์การสอน เป็นต้น
- ๗. คุณลักษณะของนักเรียนแต่ละคน เช่น เป็นคนอ่อนโยน ว่าง่าย
- ๘. อายุและวุฒิภาวะของนักเรียน และลักษณะของเนื้อหาวิชา

ในการวัดปริมาณการสอนจะมีความถูกต้องแน่นอนของอาศัยการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้หลาย ๆ ด้านด้วยกัน แมว่าจะไม่สามารถนำมาพิจารณาได้ทั้งหมดก็ตาม

แชมเบอร์เลน^{๑๔} (Chamberlain) ได้กล่าวถึงการกำหนดปริมาณงานของครูในโรงเรียนมัธยมว่า มีมาตรการที่ใช้ในการวัด ๓ อย่าง คือ

- ๑. จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอน
- ๒. จำนวนชั่วโมงเรียนของนักเรียนต่อสัปดาห์
- ๓. อัตราส่วนระหว่างครูกับนักเรียน

และแชมเบอร์เลน ได้สรุปว่า แมว่าจะไม่มีวิธีการที่จะวัดปริมาณการสอนอย่างแน่นอน และทำให้สมบูรณ์ก็ยังมีวิธีการที่ใช้ได้ในการที่จะกำหนดว่า ครูคนหนึ่งควรจะทำงานเท่าใด เพื่อให้เกิดความยุติธรรมและสมเหตุสมผล ลักษณะงานและจำนวนของงานสามารถจะกำหนดได้ที่สุดโดยความร่วมมือของครูและผู้บริหาร ควบคู่กันมาด้วยความคิดและประสบการณ์ของทั้งสองฝ่าย อันเป็นผลให้สามารถกำหนดปริมาณการสอนได้อย่างยุติธรรม

^{๑๔} Chamberlain, op.cit., pp. 187-188.

สำหรับชั่วโมงการทำงานของพยาบาลซึ่งใหญ่ผู้ป่วยนั้น ยังไม่มีการศึกษาที่แน่นอน
ว่าพยาบาลแต่ละระดับจะใหญ่ผู้ป่วยแต่ละคนแตกต่างกันอย่างไร ดีเวนเซนติ (DiVincenti)
เสนอไว้ว่า ใน ๘ ชั่วโมงควรแบ่งเวลาออกเป็น ๓ ส่วน คือ

๑. งานประจำ (Regular work) ใช้เวลา ๒/๓ ของระยะเวลาที่ปฏิบัติ
งาน คือ เท่ากับประมาณ ๖ ชั่วโมง

๒. งานพิเศษ (Special assignment) ประมาณ ๑ ชั่วโมง

๓. งานสร้างสรรค์ (Creative work) ประมาณ ๑ ชั่วโมง

ปริมาณงานของพยาบาลนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ป่วยเป็นหลัก เคยมีผู้ศึกษา
วิจัยเรื่อง ความต้องการการพยาบาลของผู้ป่วยแต่ละประเภทใน ๒๔ ชั่วโมง โดยวิธีการแบ่ง
ผู้ป่วยเป็น ๕ ประเภทคือ

๑. ผู้ป่วยประเภทที่ ๕ (Intensive care) ได้แก่ ผู้ป่วยที่ต้องการการดูแล
ใกล้ชิดตลอดเวลา

๒. ผู้ป่วยประเภทที่ ๔ (Modified intensive care) ได้แก่ ผู้ป่วย
ที่ต้องการการสังเกตบ่อย ๆ หรือ ต้องการการรักษาบ่อย ๆ

๓. ผู้ป่วยประเภทที่ ๓ (Intermediate care) ได้แก่ ผู้ป่วยที่มีอาการ
รุนแรง แต่ไม่ปรากฏชัดเจนเป็นการป่วยชนิดกลาง ๆ ไม่ต้องการการดูแลใกล้ชิด

๔. ผู้ป่วยประเภทที่ ๒ (Minimal care) ได้แก่ ผู้ป่วยที่ต้องการเพียง
การสังเกต การรักษาเพียงเล็กน้อย หรืออยู่ในระยะพักฟื้น

๕. ผู้ป่วยประเภทที่ ๑ (Self-care) ได้แก่ ผู้ป่วยที่ต้องการการสังเกต
น้อยที่สุด ต้องการการรักษาเล็กน้อย ๆ หรือกายภาพบำบัด หรือเคยจำหน่ายไม่ต้องการ
การสังเกตเลย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลกว่า ๑๒ ปีประมวลได้ดังนี้ คือ

๑. ผู้ป่วยประเภทที่ ๕ ต้องการ ๑๐ - ๑๔ ชั่วโมง/วัน (๑๒ ชั่วโมงโดยเฉลี่ย)
๒. ผู้ป่วยประเภทที่ ๔ ต้องการ ๗ - ๘ ชั่วโมง/วัน (๗.๕ ชั่วโมงโดยเฉลี่ย)
๓. ผู้ป่วยประเภทที่ ๓ ต้องการ ๕ - ๖ ชั่วโมง/วัน (๕.๕ ชั่วโมงโดยเฉลี่ย)
๔. ผู้ป่วยประเภทที่ ๒ ต้องการ ๓ - ๔ ชั่วโมง/วัน (๓.๕ ชั่วโมงโดยเฉลี่ย)
๕. ผู้ป่วยประเภทที่ ๑ ต้องการ ๑ - ๒ ชั่วโมง/วัน (๑.๕ ชั่วโมงโดยเฉลี่ย)

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ มีดังนี้คือ

นางนุช สารภรณ์^{๑๖} ได้ศึกษาลักษณะงานของครูในโรงเรียนมัธยมสวนกลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจอัตราการทำงานของครู ด้านการสอน และงานอื่น ๆ โดยคิดอัตราเฉลี่ยเป็นจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำแนกโรงเรียนออกเป็น ๓ ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เพื่อศึกษาอัตราการทำงานของครูในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล โดยสุ่มตัวอย่างจากอาจารย์ใหญ่ ๓๘ คน ครูประจำการ ๔๒๔ คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาสวนกลาง ๓๘ แห่ง ได้รับแบบสอบถามคืนจากอาจารย์ใหญ่ ร้อยละ ๗๘.๙๕ จากครูประจำการ ร้อยละ ๘๒.๓๒ ผลการวิจัย สรุปได้ว่า อัตราการสอนของครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ที่สอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เป็น ๑๘, ๑๘ และ ๑๘ ชั่วโมงตามลำดับ อัตราการทำงานของครูซึ่งหมายถึงด้านการสอนและงานอื่น ๆ ได้แก่ การปกครอง ชุกรการ แนะนำ และกิจกรรม

^{๑๖} นางนุช สารภรณ์, "การศึกษาลักษณะงานของครูในโรงเรียนมัธยมสวนกลาง," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓).

เสริมหลักสูตรในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่เป็น ๒๒, ๒๔ และ ๒๓ ชั่วโมงตามลำดับ

นิพนธ์ ชูวาพิทักษ์^{๑๓} ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาภูมิภาค มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่าเกณฑ์ปกติ และเปรียบเทียบการปฏิบัติงาน ด้านการสอน การบริหาร การบริการ โดยคิดอัตราเฉลี่ยเป็นจำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำแนกโรงเรียนออกเป็น ๒ ขนาด คือ ขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก เพื่อศึกษาอัตราการทำงานของครูในขนาดต่าง ๆ กัน ในแต่ละภาคการศึกษา โดยศึกษาจากการรายงานครู ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่าง ครู จำนวน ๒๑๕๖ คน จำแนกออกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็กประเภทละ ๑๒ โรงเรียน ผลการวิจัย สรุปได้ว่า ค่าเกณฑ์ปกติของการปฏิบัติงานในโรงเรียนทั้งสองขนาด ไม่แตกต่างกัน คือ (๑) โดยเฉลี่ยครูทำหน้าที่สอนใช้เวลาปฏิบัติงานสัปดาห์ละ ๒๐ ชั่วโมง (๒) โดยเฉลี่ยครูที่ทำหน้าที่บริหารใช้เวลาปฏิบัติงานสัปดาห์ละ ๑๔ ชั่วโมง (๓) โดยเฉลี่ยครูทำหน้าที่บริการใช้เวลาสัปดาห์ละ ๑๒ ชั่วโมง นอกจากนี้พบว่า ผู้ทำหน้าที่บริหารและบริการ ต้องทำหน้าที่สอนด้วย คือ ฝ่ายบริหารของโรงเรียนทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กต้องทำการสอน เท่ากัน สัปดาห์ละ ๑๐ ชั่วโมง ฝ่ายบริการของโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ต้องทำการสอนสัปดาห์ละ ๑๔ และ ๑๔ ชั่วโมงตามลำดับ

เปรมจิตต์ จีรพันธ์^{๑๔} ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะหน้าที่การงานของอาจารย์ประจำ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะหน้าที่การงานของอาจารย์ประจำในแต่ละคณะกับค่าเฉลี่ยปานกลางของอาจารย์ประจำทั้งมหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิพนธ์ ชูวาพิทักษ์, "การปฏิบัติงานของครูมัธยมในส่วนกลาง," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔).

เปรมจิตต์ จีรพันธ์, "การเปรียบเทียบลักษณะหน้าที่การงานของอาจารย์ประจำในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๒).

โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ได้รับแบบสอบถามคืนมาจากอาจารย์ ๕๓๐ คน ผลการวิจัยได้ค่าเฉลี่ยปานกลางดังนี้ (๑) อาจารย์ท่านหนึ่งสอน ๓ วิชาต่อภาค (๒) ขนาดของชั้นเรียนที่สอนแบบปฐกถา แบบเป็นหมู่และแบบปฏิบัติการ มีนิสัย ๓๗, ๔๔ และ ๕๕ คน ตามลำดับ (๓) อาจารย์ท่านหนึ่งปกครองนิสิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และควบคุมวิทยานิพนธ์ ๔๖, ๑๖ และ ๔ คน ตามลำดับ (๔) อาจารย์ท่านหนึ่งใช้เวลาสอน วิจัย บริหาร และบริการ ๒๔, ๗, ๔ และ ๖ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตามลำดับ

พิศมัย ศรีอำไพ ได้ศึกษาเปรียบเทียบหน้าที่การทำงานของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้ง ๔ สาขา ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ใช้การวิเคราะห์แบบสอบถามอาจารย์ ๒๕๕ คน ผลการวิเคราะห์บ่งชี้ลักษณะที่แสดงว่า เป็นตัวแทนประชากรได้ ผู้วิจัยเปรียบเทียบลักษณะหน้าที่การทำงานของอาจารย์แต่ละสาขากับค่าเฉลี่ยปานกลาง ซึ่งถือเป็นเกณฑ์ปกติ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนชั้นเดียวและการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยปกติ (๑) อาจารย์คนหนึ่งสอน ๒ วิชาต่อภาค (๒) อาจารย์คนหนึ่งสอน ๒ กลุ่ม (๓) อาจารย์คนหนึ่งใช้เวลาในด้านการสอน การนิเทศการวิจัย การบริหารและการบริการ ๒๕, ๗, ๖, ๑๒ และ ๕ ชั่วโมงตามลำดับ (๔) อาจารย์คนหนึ่งปกครองนิสิตระดับปริญญาตรี และนิเทศการสอนนิสิต ๒๐ และ ๑๔ คนตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบ สรุปได้ดังนี้ (๑) ๓ ใน ๔ ของอาจารย์ทำการสอนโดยไม่ได้วิจัย ๑ ใน ๔ ของอาจารย์ทำการสอนโดยไม่ได้ให้บริการ (๒) หน้าที่ของอาจารย์ทั้ง ๔ สาขาแตกต่างกัน คือ ปริมาณชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่ใช้ในการนิเทศ การวิจัย และการบริหาร ส่วนการสอนและการบริการไม่ต่างกัน

พิศมัย ศรีอำไพ, "การศึกษาเปรียบเทียบหน้าที่การทำงานของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗).

ทัศนีย์ สุทธิพันธ์ ^{๒๐} ได้สำรวจทัศนคติของครูพยาบาลในโรงเรียนพยาบาล
ศิริราชที่มีต่ออาชีพครู ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยใช้ครูพยาบาลในโรงเรียนพยาบาลโรงพยาบาล
ศิริราชเป็นตัวอย่างเป็นประชากร ได้สรุปไว้ว่า ลักษณะของครูพยาบาลที่ดีต้องเป็นผู้ที่รักการสอนดี
สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ สนใจหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ อารมณ์มั่นคง สุขภาพดี ยุติธรรม
กิริยาวาจาเรียบร้อย เป็นตัวอย่างที่ดี มีความเมตตากรุณา และหวังดีต่อนักเรียนทุกคน รู้จัก
วางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ

สลึงค์ ทิระชะยศ ^{๒๑} ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณสมบัตินักเรียน
พยาบาลกองการ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยใช้ประชากรเป็นนักเรียนพยาบาลที่กำลังศึกษาอยู่
ปีสุดท้ายของโรงเรียนพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน ๗ แห่ง ด้วยกันรวม ๓๒๓
คน ปรากฏผลว่า คุณสมบัตินักเรียนพยาบาลกองการมากที่สุดคือ มีความรู้ในเนื้อหา
ที่สอนอย่างแท้จริง รู้จักใช้วิธีสอน สามารถถ่ายทอดความรู้และอธิบายข้อเท็จจริง มีความยุติธรรม
ฉลาด สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ มีลักษณะเข้มแข็ง มั่นใจในตนเอง คอยช่วยเหลือแนะนำ
ส่งเสริมให้นักเรียนมั่นใจในตนเอง ช่วยเหลือนักเรียนในด้านวิชาการ การปฏิบัติงาน และปัญหา
ส่วนตัว

อารีบา จินตธรรม ^{๒๒} ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาล

^{๒๐} ทัศนีย์ สุทธิพันธ์, "การสำรวจทัศนคติของครูพยาบาลในโรงเรียนพยาบาล
โรงพยาบาลศิริราชที่มีต่ออาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๑๐).

^{๒๑} สลึงค์ ทิระชะยศ, "คุณสมบัตินักเรียนพยาบาลกองการ,"
(วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑).

^{๒๒} อารีบา จินตธรรม, "ความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลเกี่ยวกับลักษณะครู
พยาบาลในโรงเรียนพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่," (วิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓).



เกี่ยวกับลักษณะครูพยาบาลในโรงเรียนพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ใช้นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ของโรงเรียนพยาบาล
ดุจการรภและอนามัย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน ๑๕๐ คน เป็น
ประชากร สรุปได้ว่า นักเรียนพยาบาลของการพยาบาลที่มีอายุ ๒๕ - ๓๐ ปี มีวุฒิปริญญา
โท มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน ส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน ส่งเสริม
ให้นักเรียนมั่นใจในตนเอง เป็นคนซื่อสัตย์ ใฝ่ความยุติธรรมในกรณีใดที่แน่นอน ติดต่อกับนักเรียน
ด้วยความจริงใจ

๒๓ อรอนงค์ ธรรมลิขิตกุล ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบลักษณะครูพยาบาล
ภาคปฏิบัติที่นักเรียนพยาบาลและพยาบาลประจำการของการ ของโรงเรียนพยาบาลดุจการรภ
และอนามัย โรงพยาบาลรามารชิบตี พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยใช้นักเรียนพยาบาลของโรงพยาบาล
รามารชิบตี จำนวน ๕๔ คนเป็นประชากร ใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าในการรวบรวม
ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ว่า ในด้านการสอน นักเรียนพยาบาลของการพยาบาลภาค
ปฏิบัติมีความรู้ในเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริง สามารถถ่ายทอดความรู้ อธิบายข้อเท็จจริงได้ชัดเจน
เขาใจในหลักสูตร สำนึกการพยาบาลด้วยความมั่นใจและเต็มใจทุกครั้ง ใ้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน
กิจกรรมการเรียนการสอน นำหลักวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการพยาบาลทุกครั้ง ทุ่มจักตั้งใจ
มีความเสมอตนเสมอปลาย ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ไม่กล่าวโทษนักเรียนต่อหน้าผู้อื่น
มีอารมณ์มั่นคง มั่นใจในตนเอง หากความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี มี
ประสบการณ์ในการทำงาน และสนใจปรับปรุงแก้ไขงานการพยาบาลให้ดีขึ้น

๒๓ อรอนงค์ ธรรมลิขิตกุล, "การ เปรียบเทียบลักษณะครูพยาบาลภาคปฏิบัติที่
ศึกษาพยาบาลและพยาบาลประจำการของการ ของโรงเรียนพยาบาลดุจการรภและอนามัย
โรงพยาบาลรามารชิบตี พ.ศ. ๒๕๑๕," (วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๕).

๒๔
 นภาพร นนทกร ไต่ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาล
 ที่มคอการศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นโทพยาบาลในโรงพยาบาลรามธิบดี ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ใ้ให้นักศึกษา
 พยาบาลชั้นปีที่ ๒ และ ๓ ของโรงพยาบาลรามธิบดี จำนวน ๗๐ คนเป็นประชากร ใ้
 แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล- ปรากฏผลดังนี้ นักศึกษาพยาบาลเห็นว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี
 ช่วยให้การปฏิบัติงานดีขึ้น ในการสอนมอบหมายนั้นนักศึกษายพยาบาลต้องการใ้ครูและนักศึกษ
 อภิปรายร่วมกัน ต้องการใ้ครูสาธิตการพยาบาลจากใ้เพียงใ้มีการรายงานการใ้ศึกษาผู้ช่วยเป็น
 รายบุคคล นักศึกษาเห็นว่า ครูพยาบาลใ้ความเป็นกันเอง ใ้อารมณ์มากกว่าเหตุผล และ
 ใ้คะแนนภาคปฏิบัติใ้ยุติธรรม การที่นักศึกษามีใ้ปฏิบัติงานผิดพลาดก็เนื่องมาจากใ้ไม่ประสบความสำเร็จ
 มาก่อน

๒๕
 พรพนิกา เกษะประกร ไต่ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของพยาบาลที่มคอ
 นักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานมอบหมาย กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นพยาบาลระดับอนุ
 ปริญญา โรงพยาบาลศิริราชจำนวน ๒๐๐ คน ใ้แบบสอบถามแบบประมาณค่าในการรวบรวม
 ข้อมูล ผลของการวิจัย พยาบาลเห็นว่าควรมีครูพยาบาลเพิ่มขึ้นเพื่อช่วยควบคุมการปฏิบัติงานมอบ
 หมายของนักศึกษาพยาบาล ครูพยาบาลควรแนะแนวนักศึกษาพยาบาลใ้รู้จักนำความรู้มาใช้ใ้
 มากที่สุด ใ้รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา ช่วยนักศึกษาแก้ปัญหาในการเรียนภาคปฏิบัติ และปรุมน
 นิเทศนักศึกษาใ้ปฏิบัติงานมอบหมายใหม่ทุกครั้ง เพื่อให้นักศึกษาคุ้นกับการปฏิบัติงานมอบหมายและ
 สภาพแวดล้อม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๖
 นภาพร นนทกร, "ความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลที่มคอการศึกษาระ
 ภาคปฏิบัติชั้นโทพยาบาลในโรงพยาบาลรามธิบดี ปีการศึกษา ๒๕๑๖," (วิทยานิพนธ์ คณะ
 ศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๖).

๒๗
 พรพนิกา เกษะประกร, "ความคิดเห็นของพยาบาลที่มคอ นักศึกษาพยาบาลเกี่ยว
 กับการปฏิบัติงานมอบหมาย," (วิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๑๖).

การวิจัยในต่างประเทศ

แมทธิลา ^{๒๖} (Mattila) ได้ศึกษาอัตราการทำงานของครูในจูเนียร์คอลเลจแห่งรัฐ แคลิฟอร์เนีย (Teacher Load in California Public Junior Colleges) เพื่อสำรวจอัตราการทำงานของครูระดับวิทยาลัย ^{๓๕} แห่ง ใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล ส่งไปยังครู ๑๖๔๕ คน ใน ๑๗ สาขาวิชา ผลการวิจัย สรุปได้ว่า (๑) ในวิทยาลัย ^{๒๓} แห่งจากจำนวนทั้งสิ้น ^{๓๕} แห่ง อัตราการสอนโดยเฉลี่ย ๑๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (๒) ครูส่วนมากมีความพอใจที่จะสอน ๑๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (๓) ครูส่วนมากให้ข้อเสนอแนะว่า โดยเฉลี่ยครูควรสอน ๑๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และควรถือเป็นเกณฑ์มาตรฐานในการกำหนดอัตราการสอนของครู และควรมีจำนวนนักเรียนห้องละ ๓๐ - ๓๕ คน

นาว ^{๒๗} (Now) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สาเหตุหรือแฟกเตอร์ที่มีผลต่อปริมาณงานของครู (The Effect of Various Factors on Faculty Work Load) โดยทำการสัมภาษณ์ในรูปแบบการสำรวจแบบบรรยาย เพื่อพิจารณาถึงสิ่งที่เหมือนหรือต่างกันเกี่ยวกับอัตราการทำงานของอาจารย์ในวิทยาลัยทั้งสองแห่ง ในหลาย ๆ ขอบเขตและหลาย ๆ แผนกวิชา และเพื่อพิจารณาถึงวิธีการมอบหมายงานให้ใดเท่า ๆ กัน ตัวอย่างประชากรที่ใช้ คือ คณะอาจารย์และคณาจารย์สาขาวิชาการของทั้ง ๒ วิทยาลัย ซึ่งทำงานเต็มเวลา มีการแบ่งหน้าที่ของ

^{๒๖}
Austin John Mattila, "Teacher Load in California Public Junior Colleges," Dissertation Abstracts, (University Microfilms, Vol.19, No.10, April, 1962), pp.3483-3484.

^{๒๗}
Herbert Orville Now, "The Effect of Various Factors on Faculty Work Load at Findlay and Adrian Colleges," Dissertation Abstracts, (University Microfilms, Vol.26, No.11, May, 1964), p. 4483.

ทั้ง ๒ สถาบัน ออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ อาจารย์ผู้บรรยาย และอาจารย์ที่ไม่ใช่ผู้บรรยาย ผู้วิจัยนำข้อมูลมาทำการ เปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่แตกต่างและคล้ายคลึงกัน ลักษณะเด่น ๒ ลักษณะ เกี่ยวกับความรับผิดชอบของอาจารย์ที่เ็นำมาทำการศึกษาอย่างพิเคราะห์คือ กิจกรรม การสอนและกิจกรรมที่ไม่ใช่การสอน ผลการศึกษา ปรากฏผลโดยย่อดังนี้คือ

๑. มีวิธีการมากมายที่จะกำหนดความหมายของอัตราการสอน
๒. ความสามารถและความตั้งใจจริง ของครูผู้สอนที่จะทำงานให้โดยตลอดเต็มที่มีนัย มีความแตกต่างกันมาก
๓. ไม่มีสูตรง่าย ๆ ใดที่จะสามารถจัดอัตราการสอนให้แก่คณาจารย์ได้เท่าๆ กัน
๔. จำนวนเวลาและกำลังงานของคณาจารย์มีความแตกต่างกัน แม้ในลักษณะงานที่คล้ายคลึงกัน
๕. การบันทึกกิจกรรมทั้งหลายในระยะ ๒ สัปดาห์ ได้ให้อะไรที่เชื่อถือได้ เกี่ยวกับการคาดคะเนอย่างถูกต้องของอัตราการทำงานตลอดระยะเวลา ๑ ปีการศึกษา
๖. อัตราการทำงานของอาจารย์ที่สอนเต็มเวลาแตกต่างกันทั้งในสถาบันเดียวกัน และต่างสถาบันกัน
๗. บุคลิกภาพของครู มีอิทธิพลต่อความต้องการ เวลาของเธอเป็นอันมาก
๘. อาจารย์ของวิทยาลัย ไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับนโยบายการบริหารวิทยาลัย และอัตราการสอนของอาจารย์
๙. การใช้เวลาเกี่ยวกับความพึงพอใจของอาจารย์และผู้บริหารเป็นเกณฑ์ในการกำหนดอัตราการสอนที่ดีกว่า การนับชั่วโมงสอน จำนวนชั่วโมงที่นักเรียนเขาเรียนหรือ จำนวนงานที่ได้รับมอบหมาย

คอนเดย์ (Condley) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปริมาณงานของครูโดยทางกฎหมาย และโดยวิชาชีพ (The Legal and Professional Aspects of the Teacher's Workload) เมื่อนำแจกแจงหัวข้อกฎหมายที่มีผลต่องานและกิจกรรรมของครูและศึกษาความคิด เห็นของครูต่ออัตราการทำงานของครู ไซแบบสอบถาม ๒ ฉบับ ฉบับแรกเกี่ยวกับกฎหมาย ทางการศึกษา กรณีต่าง ๆ ในศาลเกี่ยวกับการศึกษา แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหัวข้อต่อไปนี้ (๑) ผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะกำหนดหน้าที่การงานให้ครู (๒) ขอบเขตหน้าที่การ งานของครู (๓) งานสอนในห้องเรียน และ (๔) งานพิเศษนอกห้องเรียน ส่วนฉบับที่สอง เป็นแบบสอบถามที่ไซสำรวจความคิดเห็นของครูต่ออัตราการทำงานของครู โดยส่งไปยังผู้เขี่ยว ชาญทางการศึกษา ๑๖ คน ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้ (๑) ตำแหน่งครู ลูกจ้างในรัฐ แคลิฟอร์เนีย เป็นลูกจ้างประเภทมีสัญญาจ้าง (๒) คณะกรรมการการปกครองเป็นผู้กำหนด หน้าที่การงานของครู (๓) ศาลไม่มีอำนาจที่จะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการกำหนดหน้าที่การงาน ของครู (๔) การกำหนดหน้าที่การงานให้ครูต้องประกอบด้วยเหตุผล (๕) งานประจำของครู อัตราการทำงานของครูไม่ควรมีขอบเขตเพียงสอนในห้องเรียนเท่านั้น (๖) กิจกรรมและอัตรา การทำงานของครูในแต่ละปีควรกำหนดไว้ในสัญญาจ้าง (๗) ครูควรได้รับค่าจ้างพิเศษเมื่อ ทำงานเพิ่มจากงานประจำ

ฮาร์ท (Hart) ได้สำรวจความคิดเห็นของนักเรียนปีสุดท้ายของ เทน เทาเซน ฮายสกูล (Ten Thousand High School) เกี่ยวกับครูและการสอนของครูในปี ค.ศ.

Walter Albert Condley, "The Legal and Professional Aspects of the Teacher's Workload," Dissertation Abstracts, (University Microfilms, Vol. 32, No. 2 August, 1972), p. 518.

Frank W. Hart, Teacher and Teaching by Ten Thousand High School Seniors, (New York : Macmillan Co., 1954), p. 218.

๑๘๓๘ สรุปคุณสมบัติของครูที่ดี คือ สามารถที่จะจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในวิชาที่ตนสอน ฉลาด มีอารมณ์ขัน สนใจนักเรียน นับถือความคิดเห็นของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ส่วนลักษณะที่นักเรียนไม่ต้องการคือ ไม่ได้เตรียมการสอนมาอย่างดี ไม่สามารถอธิบายเหตุผลของใจต่าง ๆ ไม่รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และอาจกระทบาตนักเรียน

เวอร์จิเนีย^{๓๐} (Virginia) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมของครูพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ โดยใ้ผู้อำนวยการพยาบาล ครูพยาบาลและนักเรียนพยาบาลรวม ๑๓๕ คน เป็นตัวอย่างประชากร ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ สรุปผลได้ว่า ครูที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นบุคคลที่ยอมรับว่า นักเรียนเป็นบุคคลคนหนึ่ง มีความซื่อสัตย์ ไม่ทำให้นักเรียนอายต่อหน้าผู้อื่น ใ้เวลา และโอกาสที่เหมาะสมแก่นักเรียน เป็นที่ปรึกษา สนใจนักเรียน มีความรับผิดชอบ และเป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน

มาร์กาเรต^{๓๑} (Margaret) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของครูพยาบาลที่ประทับใจและไม่ประทับใจนักเรียนพยาบาล ในปี ๑๙๖๖ โดยใ้ซ้่นักเรียนพยาบาล ๕ แห่ง

^{๓๐} Barham Z. Virginia, "Identifying Effective Behavior of Nursing Instructor Through Critical Incidents," Nursing Research, (Vol.14 No.1 Winter, 1965), p. 65.

^{๓๑} Jacobsen D. Margaret, "Effective Behavior of Teacher of Nursing as Determined by Their Students," Nursing Research, (Vol.15 No.3 Summer, 1966), pp. 218-224.

จาก ๑๖ รัฐเป็นตัวอย่างประชากร พบว่า พฤติกรรมของครูพยาบาลที่ประทับใจ นักเรียนพยาบาลมากที่สุด ได้รับความช่วยเหลือจากครูพยาบาลเมื่อปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย สนับสนุนให้กำลังใจนักเรียนสม่ำเสมอ สอนให้นักเรียนมองเห็นข้อเท็จจริงในความแตกต่างของมนุษย์ ภูมิใจให้นักเรียนรู้จักใช้ความคิด มีความเป็นกันเอง จริงใจให้ความอบอุ่น ให้ความสำคัญและเป็นตัวอย่างที่ดี ส่วนพฤติกรรมที่ไม่ประทับใจคือ ครูไม่สนใจนักเรียน ไม่ให้ความช่วยเหลือขณะปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ติเตียนวากล่าวค่อนหาบุคคลอื่น ไม่เตรียมพร้อมก่อนสอน และให้คะแนนไม่ยุติธรรม

ขอเขียน บทความ และรายงานการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยที่นำมากล่าว ในบทนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ ตอนแรกเกี่ยวกับ บทบาทและคุณลักษณะของครู ลักษณะงานของพยาบาลและบทบาทหน้าที่ของครูปฏิบัติการคลินิก ตอนที่สองเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงาน ปริมาณงานของครูและพยาบาล ส่วนตอนที่สามเป็นรายงานการวิจัยทั้งในและต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของครูและลักษณะของครูปฏิบัติการคลินิกที่นักระดานพยาบาลต้องการ สรุปได้ว่า นอกเหนือจากงานด้านการสอนซึ่งเป็นงานประจำแล้ว ครูปฏิบัติการคลินิกยังมีหน้าที่รับผิดชอบงานอื่น ๆ อีก ซึ่งผู้วิจัยได้นำเอารายงานการวิจัยที่ได้ศึกษามาเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย